

מחשבת קצרה על הדף הרב יחזקאל הרטמן SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

זבחים דף לב

עניין: שחיטה כשרה בזר

חתם סופר ויקרא - מאמרים

ושחט את זן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן, מכאן למדו חז"ל מקצלה ואילך מלות כהונה והשחיטה כשרה זור, וזמם: זרכות [ל"א:] אי"ר אלעזר שמואל מורה הלכה לפני רבו כי וכו' חזונה שמואל דהו מדורי בתר כהן למישחט אמר להו למח לכו לאהדורי בתר כהן שחיטה זור כשרה, אייתוכו לקמיה דעלי אמר לי מנח לך ה', אמר לי מי כתיב ושחט ככהן והקריבו ככהנים כתיב מקצלה ואילך מלות כהונה מכאן לשחיטה שכשרה זור, ח"ל מומר שפיר קאמרת וכו' ולכאורה הוא תמוה שעד עכשו לא ידעו ששחיטה כשרה זור, וי"ל דאיתא צעור אר"ח סוף ס"י קכ"ח, ואל תתמה ותאמר מה תועיל זרכת הדיוט, שאין קבלת הזרכה תלויה בכהנים אלא בהקדוש ז"ה שנאמר ואני אצרכם, וכיינו כמו שאמרו בני כהנים שלוחי דרחמנא גיבוי, והנה כהנים היו נוהגים מסתמא קדושה גם בשחיטה שלא היו מניחים ישראלים לשחוט כמו שמנינו בהפשט שהיו לריכין להיות לכל הפחות מיוחסים כהונה, [כמ"ש חוס' בקידושין דף ע"ו ע"ג], והא תינת צעודה שזריכה להיות דוקא ע"י כהנים ושולח דרחמנא גיבוי אין לנו לדבוק במעשיהם ועיבם אס הם לדיקים, אבל בשחיטה שכשרה זור ולא שייך למומר שולח דרחמנא גיבוי, אס כן אס הכהנים אינם נוהגים כראות להם אז יש קדימה ומורה לזר לשחוט, ולכן אמר שמואל לעלי מחמת שזניו אינם נוהגים כשורה אז מועב שזר ישחוט.

זוהר ח"ג דף קכד ע"א

הכל אית לאתכלא הא כתיב (ויקרא ח) ושחט את זן הבקר ושחט אחרת ולא כהנא דכהנא אסיר ליה זדינא בגין דלא יפגים הוא אחר דאחיד ביה זאת אמרת והביא האיש את אשתו אל הכהן למידין דינאה. אלא ודאי כהנא לדא חזי בגין דאיהו שושבינא נמטרוניתא וכל נשי עלמא מחברין (נ"א)

ליקוטי יהודה - ויקרא

ושחט וגו' והקריבו בני אהרן הכהנים וגו' (שם). פירש"י ז"ל מקבלה ואילך מצות כהונה למד על השחיטה שבשירה בור ע"ש, א"א האמרי אמת ז"ל אמר, הנה איתא בזה"ק (ע"י בזה"ק ח"ג קכד). ושחט את זן הבקר ושחט אחרת ולא כהנא דכהנא אסיר לי בדינא וכו' ע"ש, שבהן אסור לשחוט, שבהן הוא חסד, וזה ה"י טעמו של שמואל שהורה הלכה בפני עלי רבו (ברכות לא:) אמר להו למח לכו לאהדורי בתר כהן למשחט שחיטה בור כשירה וכו' מי כתיב ושחט הכהן וכו' ע"ש, שלפי שיטת הזה"ק ה"י זה לאפרושי מאיסורא, ולאפרושי מאיסורא מותר להורות אפילו בפניו (ע"י עירובין טג.)⁷¹.

שם משמואל ליל שמיני עצרת תרע"ט

אך כ"ז הוא בדבר הבא ממעלה למטה, שברישא מתהוה בנעלם ואח"כ בנגלה, אך בקדשים שהוא קירוב ממטה למעלה אין הדבר כן. ויתבאר עפ"מ שהגיד כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה בדברי הש"ס (זבחים ל"ב.) מקבלה ואילך מצות כהונה שהיא הסתרת הדם בפנימיות הכלי עד הזריקה שהיא התדבקות בעולם העליון הנעלם לגמרי, וכ"ז שייך לכהנים שעבודתם בחשאי, אבל שחיטה שהיא היפוך מזה שהיא התגלות הנעלם, שהרי כל עצמו לדם הוא צריך, שהי' נעלם בתוך פנימיות הקרבן ובשחיטה הוציאו לחוץ, אלא שחזר ונכסה בכלי השרת ע"י הכהן, אבל השחיטה בפ"ע היא התגלות הנעלם, ע"כ אין לו ענין לכהונה, עכת"ד הצריך לענינו. מבואר שענין הקרבנות, ברישא מתהוה הגילוי של הדם ע"י השחיטה, ואח"כ הנעלם הוא הזריקה על המזבח, וכן אח"כ הקטרת אימורין שהיא נמי התדבקות בעולם עליון הנעלם, וי"ל שגם ענין אכילת קדשים הוא דוגמת אכילת מזבח והדברים עתיקים, ע"כ בקדשים הלילה הולך אחר היום, שברישא הגילוי המתיחס ליום ואח"כ הנעלם המתיחס ללילה:

נועם אלימלך פרשת נשא

וזהו שדרשו חז"ל (ברכות לא:) מקצלה ואילך מלות כהונה ושחיטה כשרה זור כשרה הוא לשון שהוא כשר ונכון שיהא כן שתהא השחיט' זור (ע"י זוה"ק נשא קכד.) ר"ל הזר הוא מי שעדיין לא צא אל מדריגות הדיק ויש לו עדיין לתקן טעאת נעוריו כשר ונכון לו שיהא הוא שוחט הדינים דהיינו ע"י התאמנותו לשצר כח התאוות הגשמיות המדובקין זו מנעוריו⁷² וציתור צעת התפלה שהיא זמקוס קרבן (ע"י זרכות כו:) ומחמת החטאים אשר עדיין לא נתקנו הם מעכזים אותו בתפלתו שצנתי אפשר לו להתפלל זמחשז' טהורה וזכה⁷³ ולריך עבודה גדולה לשצר כח המחשבות זרות ועי"ז הוא שוחט הדינים שלא ישלטו בו⁷⁴ * אבל מי שרואה להמשיך השפעות לריך להיות זמדרגת כהן שהוא חסד (זוה"ק ט"א רנו:) וזהו מקצלה ואילך פי' שרואה לקבל שפע ורחמים מלות כהונה ממותו עליו שיהא כהן זמדת חסד * וזהו

S YITZHAK

